

valgt at indrette os på inden for de nordiske lande.

Det her var bare nogle få eksempler på, hvor vi kan finde bedre løsninger for vore borgere, hvis vi styrker det nordiske samarbejde. Der er mange flere områder, hvor vi bør styrke og konkretisere det nordiske samarbejde.

Så vil jeg godt gøre nogle konkrete bemærkninger til nogle af de temaer, som er nævnt i ministerens redegørelse – inden for den korte tid, der nu er til rådighed:

Vi Socialdemokrater støtter, at vores selvstyre områder får den stærkest mulige placering, både i Nordisk Råd og i Nordisk Ministerråd. Derfor støtter vi også den færøske ansøgning om fuldt medlemskab, så langt det overhovedet er muligt inden for grundlovens rammer. Vi mener, at det bliver nødvendigt at ændre i Helsingforsaftalen, og det er vi parate til.

Tilsvarende vil vi opfordre til, at regeringen og Folketinget gør sit til at styrke de vestnordiske temaer i det nordiske samarbejde. Vi vil under Nordisk Råds session i næste uge underskrive en konkret samarbejdsaftale mellem Vestnordisk Råd og Nordisk Råd med helt det samme formål.

Også Østersøsamarbejdet er omtalt i redegørelsen. Jeg har svært ved også her at se, hvor den danske regerings engagement og visioner for det samarbejde er blevet af efter EU-udvidelsen med de baltiske lande og Polen. Jeg tror, vi skal overveje en særlig debat om det tema på et senere tidspunkt, så vi forhåbentlig kan få regeringens tilbage på sporet.

Det arktiske samarbejde er også et vigtigt dansk og nordisk samarbejdsområde. Når vi snakker klima og miljø, står vi her over for nogle af verdens største udfordringer. Også her vil vi prøve at holde regeringen til ilden.

Kl. 14.35

Endelig vil jeg nævne hele området med bekæmpelse af international kriminalitet i vores region. Her er et af de helt store problemer menneskehandel med især unge kvinder til prostitution, et ufattelig stort problem. Her må vi bruge alle de muligheder, vi har, for at bekæmpe dette menneskefjendske uvæsen. Det er højt på Nordisk Råds dagsorden og kommer også til debat i næste uge. Jeg kan ikke indtrængende nok opfordre regeringen til, at man her virkelig investerer for at komme det til livs. Man kan regne med Socialdemokraternes støtte til ethvert initiativ, der kan hjælpe på problemet.

Så endnu en gang til sidst: Tak til ministeren for godt samarbejde. Vi ønsker en stærkere politisk dagsorden i det nordiske samarbejde. Alle de områder i ministerens redegørelse, som jeg ikke har nået at kommentere her, kan vi forhåbentlig følge op på i det fortsatte samarbejde.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Der er ingen, der har stillet spørgsmål, så vi går videre til den næste ordfører, fru Anita Knakkegaard.

Anita Knakkegaard (DF):

Jeg vil gerne takke ministeren for den skriftlige redegørelse for 2006 vedrørende Nordisk Ministerråds samarbejde. Dog mangler Dansk Folkeparti en væsentlig ting i ministerens redegørelse, og derfor vil jeg spørge, hvordan ministeren vil få antallet af svenske lægestuderende i Danmark ned.

I september sidste år optog svenske og norske lægestuderende ifølge Berlingske Tidende 30-35 pct. af pladserne på lægestudierne i Odense og København. Vi mangler selv enormt mange læger i Danmark og må importere fra bl.a. Polen. Jeg ved, at vi fik nedsat antallet af norske lægestuderende, hvilket vi kunne gøre, da Norge ikke er medlem af EU, og svenskerne skaffede nogle få af de manglende praktikpladser til de svenske lægestuderende sidste år.

I dag har problemet vokset sig endnu større. Antallet af svenskere, der blev optaget på lægestudiet på Københavns Universitet var i 2005 124; i år er antallet 182. I Århus og Odense ser man også væsentlige stigninger. Mange siger, at det bliver endnu værre fremover grundet den ny karaktergivning, hvor svenskerne har flere fag på A-niveau end danskerne og en anden form for karaktergivning.

Mener ministeren ikke, at hvis vi fortsat skal have et ordentligt samarbejde med svenskerne, bør de selv oprette betydelig flere studiepladser på lægestudiet, så de svenske lægestuderende ikke optager de danske studiepladser? Nu er der kommet en ny regering, så det kan jo være, at der er håb forude, men helt ærligt: Hvad agter ministeren for nordisk samarbejde at foretage sig?

Det samme kunne man jo spørge videnskabsministeren samt Sundhedsstyrelsen om, hvis de ellers var til stede. Det er i hvert tilfælde på høje tid, at der bringes orden i tingene, og at sagen finder en løsning i Ministerrådet.